

ОБЩИНА АЛФАТАР
ОБЛАСТ СИЛИСТРА

Проект!

Наредба
за определяне размера на местните данъци
на територията на община Алфатар

АЛФАТАР
АВГУСТ 2020 Г.

Глава първа

Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Алфатар.

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък;
7. Туристически данък;
8. Данък върху таксиметров превоз на пътници.
9. Други местни данъци, определени със закон.

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касата на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред, в производствата по обезпечаване на данъчните задължения, определени със заповед на кмета на общината служители имат права на публични изпълнители./

(2) Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публичен изпълнител по реда на данъчно – осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) В производствата по ал.1 служителите на общинска администрация имат правата и задълженията на органи по приходите , а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения – на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал.6 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице.

(4) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи е общинският съвет.

(5) Община Алфатар може да отказва предоставяне на всякакви публични услуги на физически и юридически лица, които имат задължения към общината по ЗМДТ и тези задължения към деня на заявяване на услугата не са платени.

Чл.6. Общинският съвет определя условията и реда за информиране и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора **Местни данъци**

Раздел I **Данък върху недвижимите имоти**

Чл.7. С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680.00 лв. включително.

(5) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл. 4, ал. 1 от възложителя на строежа в двумесечен срок след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл.9. Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл.10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касата на общината, находяща се в сградата на общинска администрация.
2. по банков път – по банковата сметка на общината;
3. с пощенски запис.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.11. (1.) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

Чл.12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл.15. Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на:

- 1,5 на хиляда върху данъчната оценка на жилищни имоти за физически и юридически лица
- 1,2 на хиляда върху данъчната оценка на нежилищни имоти за физически лица;
- 2 на хиляда върху данъчната оценка за нежилищните имоти на юридическите лица.

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е, по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение №2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е данъчната оценка съгласно приложение №2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. Данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация и при наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство. Определянето на данъчната оценка се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(5) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в двумесечен срок предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

Чл.18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) В случай, че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал.1 и ал.2 не се прилагат и данъкът се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл.20. (1) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.

(2) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) Завършването на сграда или част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията, както и с удостоверение по чл.54а, ал.3 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) Органите, издаващи документите по ал.3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на данъчната служба на общината в едномесечен срок от издаването им.

(5) Данъкът по ал.1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно – в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл.176, ал.1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) Лицето, упражняващо строителен надзор или техническият ръководител – за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл.176, ал.1 от Закона за устройство на територията на данъчната служба на общината в едномесечен срок от съставянето му.

(7) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл.181, ал.2 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал.5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването му.

Чл.21. (1). При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

(2) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал.1

(3) В случай, че не е подадена данъчна декларация по ал.1 от наследниците или заветниците, след изтичане на срока по чл.32 от ЗМДТ служителят по чл.5, ал.1 образува партия за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(4) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството и на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинска администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

(5) Подадената декларация от един собственик, съответно ползвател, ползват останалите съсобственици или ползватели. Подадените данни от един възложител по чл.7, ал.5 от Наоредбата, ползват останалите възложители.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществовата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договoрът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.24 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.28. Данъкът/върху наследствата/ се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – **0,4** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;
2. за лица, извън посочените в т. 1 – **3,3** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.30. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, внесени в страната като нови.

(4) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(5) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

(6) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.34. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето.

Чл.35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

- а) 0,5 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;
- б) 3,5 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 2,5 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.39. (1) Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

(2) Размерът на данъка се определя, при спазване разпоредбите на чл.54, ал.1,2 и 3 от ЗМДТ.

Чл.40. Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по чл.39 от Наредбата, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32, като в случай че същата не е подадена в посочения срок, служител на общинската администрация образува служебно партида за превозното средство въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

Чл.41. (1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула: $ГДПС = ИмК \times ЕК$, където:

- ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т.

- ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т.1;

- ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т.2

1. Имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$ИмК = СkW \times Кgp$, където $СkW$ е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя в kW, умножена по следните коефициенти:

- до 55 kW включително – 0,40 лв. за 1 kW;
- над 55 kW до 74 kW включително – 0,55 лв. за 1 kW;
- над 74 kW до 110 kW включително – 1,10 лв. за 1 kW;
- над 110 kW до 150 kW включително – 1,25 лв. за 1 kW;
- над 150 kW до 245 kW включително – 1,60 лв. за 1 kW;
- над 245 kW – 2,10 лв. за 1 kW;

$Кgp$ е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила, включително годината на производство. Коефициентите са следните:

- над 20 години – 1,1
- над 15 до 20 години включително – 1
- над 10 до 15 години включително – 1,3
- над 5 до 10 години включително – 1,5
- до 5 години включително – 2,3

2. Коефициентите за екологичният компонент са следните:

- Без екологична категория, с екологични категории „Евро 1” и „Евро2” – 1,10
- Евро 3 – 1,0
- Евро 4 – 0,8
- Евро 5 – 0,6
- Евро 6 и EEV – 0,4

(2) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с техническа допустима максимална маса не повече от 3,5 т. в размер, както следва:

1. товарно ремарке – 5 лв.
2. къмпинг ремарке - 10 лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер **10 лв.**, а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – **12 лв.**
2. над 125 до 250 куб. см включително – **25 лв.**
3. над 250 до 350 куб. см включително – **35 лв.**

4. над 350 до 490 куб. см включително – **50 лв.**

5. над 490 до 750 куб. см включително – **75 лв.**

6. над 750 куб. см – **100 лв.**

(4) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл.4 от Регламент (ЕС) №168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013г.), наричан по нататък „Регламент (ЕС) №168/2013“ на базата на общото тегло в размер, както следва:

1. до 400 кг включително – **5 лв.**

2. над 400 кг – **10 лв.**

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **50 лв.**

2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **100 лв.**

(6) Данъкът на товарен автомобил с технически допустима максимална над 3,5 т., но не повече от 12 т. е в размер на 12 лв. за всеки започнати 750 кг. товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	10 лв.	30 лв.
	18	20	30 лв.	65 лв.
	20	22	65 лв.	150 лв.
	22	25	190 лв.	345 лв.
	25	26	345 лв.	600 лв.
	26	28	360 лв.	620 лв.
	28	29	380 лв.	640 лв.
	29	31	400 лв.	655 лв.
	31	33	655 лв.	910 лв.
	33	38	910 лв.	1385 лв.
	38	-	1010 лв.	1450 лв.
Б) с три и повече	36	38	640 лв.	890 лв.

оси				
	38	40	890 лв.	1230 лв.
	40	-	1230 лв.	1820 лв.

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от **50 лв.**

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер **100 лв.**

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **10 лв.**

2. над 18 kW до 37 kW включително – **15 лв.**

3. над 37 kW – **20 лв.**

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **30 лв.**

(12) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл.4 от Регламент (ЕС) №168/2013 е в размер **50 лв.**

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	30 лв.	65 лв.
	13	14	65 лв.	170 лв.
	14	15	170 лв.	240 лв.
	15	-	240 лв.	540 лв.
Б) с три оси	15	17	65 лв.	110 лв.
	17	19	110 лв.	220 лв.
	19	21	220 лв.	285 лв.
	21	23	285 лв.	435 лв.
	23	-	435 лв.	675 лв.
В) с четири оси	23	25	285 лв.	290 лв.
	25	27	290 лв.	450 лв.
	27	29	450 лв.	710 лв.
	29	-	710 лв.	1050 лв.

(14) Когато в регистъра по чл.54, ал.1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл.42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **1 лв.** за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **1** лв за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0,10** лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;
3. за един джет - в размер **100** лв.
4. за ветроходни и моторни яхти - в размер **20** лв. за всеки започнат бруто тон;
5. за скутери - в размер **2,70** лв. за киловат;
6. за влекачи и тласкачи - в размер **0,15** лв. за киловат;
7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер **0,50** лв. за тон максимална товароносимост.

Чл.43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **20** лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;
2. за параплан – **12** лв.
3. за делтаплан – **12** лв.
4. за мотоделтаплан – **20** лв.
5. за свободен балон – **30** лв.
6. за планер – **30** лв.

Чл.44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.45. За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро4“ – с 60 на сто намаление от определения по чл.55, ал.3 от ЗМДТ данък.

(2) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т., влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологични категории "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" - с 50 на сто намаление, от определения по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 от ЗМДТ данък.

(3) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

(4) Когато в регистъра по чл.54, ал.1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория за моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 46. Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) Заплащането на данъка е условие за редовност при периодичния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява със:

1. Проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и:

а) Системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл.5а, или

б) Съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или

2. Представяне на издаден или заверен от общината документ.

Чл.47. Данъкът се внася в приход на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл.54, ал.5 - в приход на общината, по регистрацията на превозното средство.

(2) Заплащането на данъка е условие за редовност при годишния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява с представяне на издаден или заверен от общината документ.

Раздел V Патентен данък

Чл.48. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията при доставки на услуги по чл. 97а и за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесенят, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се deregистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.50. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл.51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от

Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 от приложение № 4, заплащат патентният данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най – висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на Приложение № 2 от настоящата наредбата, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.53 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.54. (1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

Чл.55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.54, ал.2 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника.

Чл.56. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2 от настоящата наредба.

Раздел VI

Туристически данък

Чл.57. (1). С туристически данък се облагат нощувките.

(2). Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3). Лицата по ал.2 внасят данък в приход на бюджета на общината по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на закона за туризма.

(4). Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5). Лицата по ал.2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл.58. (1). Общинският съвет определя размера на данъка според категорията на средствата за подслон и местата за настаняване.

(2). Размерът на дължимия туристически данък за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:

- категория 1 звезда – 0,60 лв. за нощувка;
- категория 2 звезди – 0,80 лв. за нощувка;
- категория 3 звезди – 1,00 лв. за нощувка;
- категория 4 звезди – 1,50 лв. за нощувка;
- категория 5 звезди – 2,00 лв. за нощувка

(3) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 2.

(4) Дължимият данък по ал.3 се внася от данъчно задължените лица до 15 число на

месеца, следващ месеца, през който за предоставени нощувките. Когато сборът на данъка по ал.3 за календарната година е по малък от 30 на сто от данъка, определен при пълен капацитет за средството за подслон или мястото за настаняване, разликата се внася от данъчна задълженото лице в приход на бюджета на общината по местонахождение на средството за подслон или мястото за настаняване до 1 март на следващата календарна година, независимо дали обектът се използва.

(5). Разликата се определя по формула от ЗМДТ.

Чл.59. Приходите от туристическият данък се разходват за мероприятия по чл.10, ал.2 от Закона за туризма.

Раздел VII

Данък таксиметров превоз

Чл.60. Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадени от кмета на общината.

Чл.61. Годишният размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници е в размер на 300 лв.

Чл.62. Данъкът върху таксиметров превоз на пътници се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл.63. Преди получаване на издаденото разрешение по чл.24а, ал.1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в общината.

Чл.64. Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определяне на данъка, в 7-дневен срок от настъпване на съответното обстоятелство.

Чл.65. Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя при спазване на чл.61 ч, ал.1 от ЗМДТ.

Чл.66. Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения годишен данък се възстановява сума , при спазване на чл.61ч, ал.2 от ЗМДТ.

Преходни и заключителни разпоредби

§1. Правни основания за издаване на Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Алфатар: чл.21, ал.2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл.1, ал.2 от Закона за местни данъци и такси, при спазване на изискванията на

чл.66, чл.69 и чл.75-79 от Административнопроцесуалния кодекс и чл.8, чл.11, ал.2 и чл.15, ал.1, чл.26, ал.1, ал.2 и ал.3 и чл.28 от Закона за нормативните актове.

§2. Организация и контрол по изпълнение на наредбата се възлага на кмета на общината.

§3. Настоящата наредба отменя изцяло „Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Алфатар“ приета с Решение №29 от протокол №6/29.02.2008г. на Общински съвет Алфатар.

§4. Настоящата Наредба влиза в сила 15 /петнадесет/ дни след приемането и от Общински съвет Алфатар.

§5. Настоящата наредба и приета с Решение №..... от Общински съвет Алфатар, Протокол №.....

Приложение № 1 към чл.50.

Зона	Населени места/улици
I-ва	Гр. Алфатар
II-ра	с.Алеково, с.Бистра, с.Васил Левски, с.Кутловица, с. Цар Асен и с.Чуковец

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	I зона	II зона
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи — данъкът се определя в размер на ... лв. за стая според местонахождението на обекта:		
1 и 2 звезди	25 лв.	25 лв.
2. Заведения за хранене и развлечения — данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:		
а) ресторанти:		
1—2 звезди	1,50 лв.	1,00 лв.
3 звезди	8,00 лв.	6,00 лв.
б) заведения за бързо обслужване:		
1—2 звезди	1,50 лв.	1,00 лв.
3 звезди	4,00 лв.	3,00 лв.
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:		
1—2 звезди	1,50 лв.	1,00 лв.
3 звезди	3,00 лв.	2,00 лв.
г) кафе-сладкарници		
1—2 звезди	1,50 лв.	1,00 лв.
3 звезди	4,00 лв.	3,00 лв.
д) барове:		
— дневни:		
2 звезди	5,00 лв.	3,00 лв.
3 звезди	12,00 лв.	10,00 лв.
— нощни:		
2 звезди	8,00 лв.	5,00 лв.
3 звезди	25,00 лв.	20,00 лв.
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:		
	100,00 лв.	75,00 лв.
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в размер на лв. за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.		
I зона – 4 лв.		II зона – 2 лв.
4. Платени паркинги — данъкът се определя в размер на лв. за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.		
I зона – 20 лв.		II зона – 5 лв.
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.		
I зона – 100 лв.		II зона – 50 лв.
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.		
I зона – 110 лв.		II зона – 40 лв.
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта:		
I зона – 700 лв.		II зона – 500 лв.
8. Обущарски и шапкарски услуги — данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.		
I зона – 50 лв.		II зона – 40 лв.

9. Металообработващи услуги—данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.	
I зона – 200 лв.	II зона – 100 лв.
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя в размер на лв. за работно място според местонахождението на обекта:	
I зона – 140 лв.	II зона – 60 лв.
11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя в размер на ... лв. на брой устройство според местонахождението на обекта.	
I зона – 240 лв.	II зона – 180 лв.
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя в размер на лв. за работно място според местонахождението на обекта.	
I зона – 220 лв.	II зона – 130 лв.
13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя в размер на лв. за работно място според местонахождението на обекта.	
I зона – 80 лв.	II зона – 60 лв.
14. Часовникарски услуги — данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.	
I зона – 70 лв.	II зона – 60 лв.
15. Тапицерски услуги — данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.	
I зона – 200 лв.	II зона – 180 лв.
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта:	
I зона – 500 лв.	II зона – 190 лв.
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя в размер на ... лв. според местонахождението на обекта.	
I зона – 500 лв.	II зона – 280 лв.
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.	
I зона – 200 лв.	II зона – 100 лв.
19. Стъкларски услуги — данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта:	
I зона – 140 лв.	II зона – 100 лв.
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.	
I зона – 180 лв.	II зона – 50 лв.
I зона –	II зона –
22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.	
I зона – 3520 лв.	II зона – 3000 лв.
23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.	
I зона – 660 лв.	II зона – 500 лв.
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя в размер на лв. според местонахождението на обекта.	
I зона – 2750 лв.	II зона – 2000 лв.
25. Фотографски услуги — данъкът се определя в размер на ... лв. според	

местонахождението на обекта.	
I зона – 300 лв.	II зона – 200 лв.
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя в размер на ... лв. според местонахождението на обекта.	
I зона – 200 лв.	II зона – 100 лв.
27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя в размер на ... лв. според местонахождението на обекта.	
I зона – 200 лв.	II зона – 150 лв.
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя в размер на ... лв. според местонахождението на обекта.	
I зона – 75 лв.	II зона – 50 лв.
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя в размер на ... лв. според местонахождението на обекта.	
I зона – 65 лв.	II зона – 50 лв.
30. Заложни къщи – данъкът се определя в размер на... лв.	
I зона – 6600 лв.	II зона – 3000 лв.
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя в размер на ... лв. според местонахождението на обекта.	
I зона – 60 лв.	II зона – 30 лв.
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя в размер на ... лв. според местонахождението на обекта.	
I зона – 400 лв.	II зона – 300 лв.
33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:	
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е ... лв.	
I зона – 120 лв.	II зона – 100 лв.
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е ... лв.	
I зона – 10 лв.	II зона – 8 лв.
в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор е в размер на ... лв. , и билиард — данъкът за маса е в размер на ... лв.	
I зона – 55 лв.	II зона – 40 лв.
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:	
I зона – 2 лв. за кв.м + 440 лв. за фитнес уред	II зона – 1,50 лв. за кв.м + 300 лв. за фитнес уред
35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя в размер на ... лв. на брой съоръжения според местонахождението на обекта:	
I зона – 190 лв.	II зона – 135 лв.
36. Мелничарски услуги:	
а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на ... лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.	
I зона – 20 лв.	II зона – 20 лв.
б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на ... лв.	
I зона – 600 лв.	II зона – 600 лв.
37. Услуги с атрактивен характер:	
а) влакчета	30 лв. на място

б) файтони	75 лв. на място	
в) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши.	150 лв. на място	
г) детски колички и моторчета	150 лв. на брой	
д) стрелбища	300 лв. на брой стрелбище	
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:		
а) мотопеди, мотоциклети	I зона – 275 лв.	II зона – 200 лв.
б) други МПС	I зона – 550 лв.	II зона – 400 лв.
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер на ... лв. за брой моторно превозно средство.		
I зона – 2000 лв.		II зона – 2000 лв.
40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:		
а) комбайн — лв.		
I зона – 330 лв.		II зона – 330 лв.
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — ... лв.		
I зона – 110 лв.		II зона – 110 лв.
в) прикачни, навесни и стационарни машини — ... лв.		
I зона – 11 лв.		II зона – 11 лв.